

τοῖς τέκνοις τότε γίνονται χαλεποί. Τὸν δ' ἐκβληθέντα
δέχεται καὶ ἐκτρέφει ἡ φήνη. (2) Ἐπώζει δὲ περὶ τριάκονθ'
ἡμέρας. Καὶ τῶν ἄλλων δὲ τοῖς μεγάλοις ὁ χρόνος τοσοῦτός
ἐστὶ τῆς ἐπώσεως, οἷον χηνὶ καὶ ὠτίδι· τοῖς δὲ μέσοις
5 περὶ εἴκοσιν, οἷον ἰκτίνῳ καὶ ἱέρακι. Τίττει δ' ὁ ἰκτίνος
τὰ μὲν πλεῖστα δύο, ἐνίοτε δὲ καὶ τρεῖς ἐξάγει νεοττούς·
ὁ δ' αἰγώλιος καλούμενος ἔστιν ὅτε καὶ τέτταρας. Τίττει
δὲ καὶ ὁ κόραξ οὐ μόνον δύο, ὥσπερ φασί τινες, ἀλλὰ καὶ
πλείω· ἐπώζει δὲ περὶ εἴκοσιν ἡμέρας καὶ ἐκβάλλει τοὺς
10 νεοττούς ὁ κόραξ. Ποιεῖ δὲ καὶ ἄλλα τῶν ὀρνέων τὸ αὐτὸ
τοῦτο· πολλάκις γὰρ, ὅσα πλείω τίττει, ἓνα ἐκβάλλουσιν.
(3) Οὐ πάντα δὲ τὰ τῶν αἰτεῶν γένη ὅμοια περὶ τὰ τέκνα,
ἀλλ' ὁ πύγαργος χαλεπὸς, οἱ δὲ μέλανες εὐτεκνοὶ περὶ τὴν
τροφὴν εἰσιν, ἐπεὶ πάντες γε, ὡς εἰπεῖν, οἱ γαμψώνυχες,
15 ὅτε θᾶττον οἱ νεοττοὶ δύνανται πέτεσθαι, ἐκβάλλουσι τύ-
πτοντες ἐκ τῆς νεοττιᾶς. Καὶ τῶν ἄλλων δὲ, ὥσπερ εἴρη-
ται, σχεδὸν οἱ πλεῖστοι τοῦτο δρῶσι καὶ θρέψαντες οὐδε-
μίαν ἐπιμέλειαν ποιοῦνται τὸ λοιπὸν, πλὴν κορώνης· αὕτη
δ' ἐπὶ τινα χρόνον ἐπιμελεῖται· καὶ γὰρ ἤδη πετομένων
20 σιτίζει παραπετομένην.

ΚΕΦ. Ζ.

VII. Ὁ δὲ κόκκυξ λέγεται μὲν ὑπὸ τινων ὡς μεταβάλλει
ἐξ ἱέρακος διὰ τὸ ἀφανίζεσθαι τὸν [μικρὸν] ἱέρακα περὶ
τοῦτον τὸν χρόνον, ᾧ ὁμοίός ἐστιν. Σχεδὸν δὲ καὶ τοὺς ἄλ-
λους ἱέρακας οὐκ ἔστιν ἰδεῖν, ὅτε θᾶττον φθέγγεται ὁ κόκ-